Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. vasario 4 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Viešoji tarnyba – Teisių į ištarnauto laiko pensiją pervedimas – Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai – VIII priedo 11 straipsnis – Pareigūnai ir laikinieji tarnautojai, kurie grįžta į dirbti į savo kilmės valstybės nacionalinę administraciją po rezervo laikotarpio ir pareigų vykdymo Sąjungos institucijoje“

Byloje C-903/19

dėl *Conseil d'État* (Valstybės Taryba, Prancūzija) 2019 m. gruodžio 2 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2019 m. gruodžio 10 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

DQ

prieš

Ministre de la Transition écologique et solidaire,

Ministre de l'Action et des Comptes publics

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas N. Wahl, teisėjai F. Biltgen (pranešėjas) ir L. S. Rossi,

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos A.-L. Desjonquères, N. Vincent ir A. Ferrand,

– Europos Komisijos, atstovaujamos B. Mongin ir M. Brauhoff,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) VIII priedo 11 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant DQ ginčą su *ministre de la Transition écologique et solidaire* (ekologinio ir solidaraus vystymosi ministras) bei *ministre de l'Action et des Comptes publics* (viešosios politikos ir biudžeto ministras) dėl DQ prašymo pervesti Europos Sąjungos pensijų sistemoje įgytų teisių į ištarnauto laiko pensiją aktuarinį ekvivalentą.

Teisinis pagrindas

3 2004 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 723/2004, iš dalies keičiančiu Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas (OL L 124, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 2 t., p. 130), buvo atlikta Pareigūnų tarnybos nuostatų reforma. Viena iš šiuo reglamentu nustatytų naujovių yra susijusi su teisių į ištarnauto laiko pensiją pervedimo taisyklėmis.

4 Šio reglamento 32 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Išeitinių pašalpų taisyklės turėtų būti iš dalies pakeistos, atsižvelgiant į Bendrijos taisykles dėl teisės gauti pensiją perkeliamumo. Tai turėtų būti atlikta ištaisant keletą nenuoseklumų ir įdiegiant didesnį lankstumą."

5 Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo „Pensijų sistema" 11 straipsnyje nustatyta:

„1. Pareigūnas, kuris nutraukia Sąjungos tarnybą, siekdamas:

– pradėti tarnybą valstybės administracijoje, nacionalinėje arba tarptautinėje organizacijoje, kuri yra sudariusi sutartį su Sąjunga,

– pagal darbo sutartį arba savarankiškai užsiimti veikla, už kurią jis įgyja teisę gauti pensiją pagal sistemą, dėl kurios administracinės institucijos sudarė susitarimą su Sąjunga,

turi teisę, kad Sąjungoje ištarnauto laiko pensijos statistinis [aktuarinis] ekvivalentas, perskaičiuotas faktinei pervedimo dienai, būtų perduotas administracijos ar organizacijos pensijų fondui, kuris jam moka ištarnauto laiko pensiją, atsižvelgiant į veiklą, kuria jis užsiėmė pagal sutartį arba savarankiškai."

2. Pareigūnas, kuris tarnybą Sąjungoje pradeda:

– nutraukęs tarnybą valstybės administracijoje, nacionalinėje ar tarptautinėje organizacijoje

arba

– [prieš tai] užsiėmęs veikla pagal darbo sutartį arba savarankiškai,

po paskyrimo, tačiau prieš jam įgyjant teisę gauti ištarnauto laiko pensiją, kaip apibrėžta Pareigūnų tarnybos nuostatų 77 straipsnyje, turi teisę sumokėti Sąjungai pensijos, į kurią tokioje tarnyboje ar užsiimant tokia veikla buvo įgyta teisė, kapitalo vertę, perskaičiuotą faktinio pervedimo dienai.

<…>

3. 2 dalis taip pat taikoma po delegavimo pagal [Pareigūnų] tarnybos nuostatų 37 straipsnio 1 dalies b punkto antrąją įtrauką į pareigas grąžinamam pareigūnui ir pasibaigus atostogoms dėl asmeninių priežasčių pagal [Pareigūnų] tarnybos nuostatų 40 straipsnį į pareigas grąžinamam pareigūnui."

6 Šio priedo 12 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Pareigūnas, kuris dar nesulaukė pensinio amžiaus ir kurio tarnyba nutrūksta ne dėl mirties ar invalidumo, ir kuris neturi teisės į tuojau pat prasidedantį ar atidėtą pensijos mokėjimą, išeidamas iš tarnybos turi teisę:

a) gauti išeitinę pašalpą, lygią trigubai sumai, išskaičiuotai iš jo bazinio darbo užmokesčio jo pensijos įmokoms, atėmus visas sumas, išmokėtas pagal Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 42 ir 112 straipsnius, jeigu jo tarnybos trukmė buvo trumpesnė nei vieneri metai ir jis nepasinaudojo 11 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka;

b) kitais atvejais – gauti išmokas, numatytas 11 straipsnio 1 dalyje, arba į tai, kad tokių išmokų aktuarinis ekvivalentas būtų pervestas į jo pasirinktą privačią draudimo bendrovę ar pensijų fondą, jeigu tokia bendrovė ar fondas garantuoja, kad:
   i) kapitalas nebus grąžintas;
   ii) mėnesinės išmokos bus pradėtos mokėti ne anksčiau kaip nuo 60 metų amžiaus ir ne vėliau kaip nuo 66 metų amžiaus;
   iii) būtų įtrauktos nuostatos dėl apgrąžos ar maitintojo netekimo pensijos;
   iv) perkėlimas į kitą draudimo bendrovę ar kitą fondą leidžiamas tik tada, jeigu toks fondas atitinka i, ii ir iii papunkčiuose nustatytas sąlygas.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies b punkto, jaunesni kaip pensinio amžiaus pareigūnai, kurie nuo to laiko, kai pradėjo eiti pareigas, tam, kad įgytų ar išlaikytų teises į pensiją, mokėjo įmokas valstybinei pensijų sistemai ar jų pasirinktai privačiai draudimo sistemai arba pensijų fondui, atitinkančiam 1 dalyje nustatytas sąlygas, ir kurių tarnyba nutrūksta ne dėl mirties ar invalidumo, jiems neįgyjant teisės tuojau pat ar po tam tikro laiko gauti ištarnauto laiko pensiją, išeidami iš tarnybos turi teisę gauti išeitinę išmoką, lygią jų pensijos, sukauptos jų tarnybos metu institucijose, aktuarinei vertei. Tokiais atvejais sumos, sumokėtos tam, kad būtų įgytos ar išlaikytos teisės į pensiją pagal valstybinę pensijų sistemą, taikant kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 42 ar 112 straipsnius, atimamos iš išeitinės pašalpos."

7 Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų 39 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Baigdamas tarnybą tarnautojas <…> turi teisę į senatvės [ištarnauto laiko] pensiją, aktuarinio ekvivalento pervedimą ar išeitinę išmoką, kaip numatyta [Pareigūnų] tarnybos nuostatų V antraštinės dalies 3 skyriuje ir VIII priede <…>"

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

8 Ieškovas pagrindinėje byloje nuo 2006 m. rugsėjo 1 d. yra Prancūzijos valstybės tarnautojas ir eina tvarios plėtros vyresniojo techninio specialisto pareigas Žemutinio Reino departamento (Prancūzija) direkcijoje.

9 Nuo 2011 m. balandžio 1 d. iki 2013 m. rugpjūčio 31 d. jam dėl asmeninių priežasčių buvo suteiktas rezervo statusas, nes jis dirbo sutartininku Europos Komisijoje.

10 Pasibaigus minėtam laikotarpiui jis grįžo dirbti į savo administravimo instituciją ir, remdamasis Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalies nuostatomis, paprašė į nacionalinę valstybės tarnautojų pensijų sistemą pervesti pagal Sąjungos pensijų sistemą įgytų teisių į ištarnauto laiko pensiją aktuarinį ekvivalentą.

11 2014 m. liepos 10 d. ir rugsėjo 17 d. sprendimais šis prašymas buvo atmestas.

12 Ieškovas pagrindinėje byloje pateikė *tribunal administratif de Strasbourg* (Strasbūro administracinis teismas, Prancūzija) prašymą panaikinti šiuos sprendimus; šis prašymas buvo atmestas 2016 m. spalio 19 d. teismo sprendimu.

13 Ieškovas pagrindinėje byloje pateikė kasacinį skundą *Conseil d'État* (Valstybės Taryba, Prancūzija) ir nurodė, kad buvo pažeistas vienodo požiūrio principas, nes *tribunal administratif de Strasbourg* (Strasbūro administracinis teismas) nusprendė, jog prašyti pervesti teisių į ištarnauto laiko pensiją aktuarinį ekvivalentą gali tik Sąjungos tarnautojai ir pareigūnai, kurie pirmą kartą įdarbinami valstybės narės administracijoje, tačiau ne tie, kurie į ją grįžta pasibaigus jiems dėl asmeninių priežasčių suteiktam rezervo statusui.

14 Manydama, kad atsakymas į nurodytą pagrindą nėra akivaizdus ir kad Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio išaiškinimas turi lemiamos reikšmės sprendimui jos nagrinėjamoje byloje priimti, *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar [Pareigūnų tarnybos nuostatų] VIII priedo 11 straipsnio 1 dalies nuostatomis gali pasinaudoti tik pareigūnai ir sutartininkai, kurie pirmą kartą įdarbinami nacionalinėje administravimo institucijoje (po to, kai dirbo pareigūnais, sutartininkais ar laikinais darbuotojais <…> Sąjungos institucijoje), ar ir pareigūnai bei sutartininkai, kurie grįžta į nacionalinę administraciją po darbo <…> Sąjungos institucijoje laikotarpiu, kai jiems buvo suteiktas rezervo statusas arba atostogos dėl asmeninių priežasčių?“

Dėl prejudicinio klausimo

15 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad prašyti pervesti teisių į ištarnauto laiko pensiją aktuarinį ekvivalentą gali tik pareigūnai ir sutartininkai, kurie pirmą kartą įdarbinami nacionalinėje administracijoje po to, kai dirbo Sąjungos institucijoje, ar šio pervedimo gali prašyti ir tie, kurie į nacionalinę administraciją grįžta po to, kai pareigas šioje institucijoje ėjo išleisti į rezervą arba išėję atostogų dėl asmeninių priežasčių.

16 Pirmiausia reikia priminti, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnis taikomas sutartininkams, kaip antai ieškovui pagrindinėje byloje, dėl Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų 39 straipsnio 1 dalyje esančios nuorodos. Šioje nuostatoje numatyta, kad baigdamas tarnybą tarnautojas turi teisę į ištarnauto laiko pensiją, aktuarinio ekvivalento pervedimą ar išeitinę išmoką, kaip numatyta Pareigūnų tarnybos nuostatų V antraštinės dalies 3 skyriuje ir VIII priede.

17 Pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalį kiekvienas pareigūnas ar tarnautojas, kuris nutraukia tarnybą Sąjungoje, siekdamas pradėti tarnybą valstybės administracijoje, nacionalinėje arba tarptautinėje organizacijoje, užsiimti veikla pagal darbo sutartį arba savarankiškai, turi teisę, kad būtų pervestas Sąjungoje įgytų teisių į ištarnauto laiko pensiją aktuarinis ekvivalentas.

18 Dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalies formuluotės pažymėtina, kad vien žodis „pradėti“, kurio įprasta reikšmė užimant pareigas atitinka šių pareigų ėjimo pradžią arba tokios pradžios laiko momentą, neleidžia atsakyti į klausimą, ar tai yra pareigų užėmimas pirmą kartą, o gal šis žodis taip pat apima grįžimą į pareigas.

19 Pažodinis aiškinimas gretinant su Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 3 dalies formuluote, kurioje kalbama apie pareigūną, „grąžinamą į pareigas“ po Pareigūnų tarnybos nuostatų 37 straipsnio pirmos pastraipos b punkto antroje įtraukoje numatyto delegavimo arba pasibaigus jų 40 straipsnyje numatytoms atostogoms dėl asmeninių priežasčių, taip pat neleidžia pateikti atsakymo į šį klausimą. Iš tiesų vien iš skirtingos Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 ir 3 dalių redakcijos matyti, kad jų taikymo sritis skiriasi. Šio straipsnio 3 dalyje, susijusioje su konkrečiu atveju, kai pareigūnas buvo deleguotas arba išėjęs Pareigūnų tarnybos nuostatuose numatytų atostogų dėl asmeninių priežasčių, aiškiai daroma nuoroda į jo 2 dalies taikymo sąlygas.

20 Dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalyje esančių žodžių „pradėti tarnybą valstybės administracijoje“ aiškinimo primintina, kad iš vienodo Sąjungos teisės taikymo ir lygybės principo reikalavimų matyti, kad, kai Sąjungos teisės nuostatoje aiškiai nedaroma nuorodos į valstybių narių teisę, norint nustatyti šios nuostatos prasmę ir apimtį, jos reikšmė visoje Sąjungoje paprastai turi būti aiškinama savarankiškai ir vienodai, atsižvelgiant į jos kontekstą ir atitinkamu teisės aktu siekiamą tikslą (2015 m. spalio 15 d. Sprendimo *Axa Belgium*, C-494/14, EU:C:2015:692, 21 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

21 Dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio konteksto reikia priminti, kad šio priedo 11 ir 12 straipsnių nuostatos buvo pakeistos Reglamentu Nr. 723/2004 atlikus Pareigūnų tarnybos nuostatų reformą. Iš tiesų, kaip matyti iš šio reglamento 32 konstatuojamosios dalies, Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo iš dalies pakeisti taisykles dėl išeitinių pašalpų, kad būtų atsižvelgta į Sąjungos teisės aktus dėl teisių į ištarnauto laiko pensiją perkeliamumo, ir šiuo tikslu ištaisyti keletą nenuoseklumų bei įdiegti didesnį lankstumą.

22 Šių nuostatų dalinis pakeitimas atspindi Sąjungos teisės aktų leidėjo valią sumažinti skaičių atvejų, kai tarnautojai, išdirbę mažiau nei dešimt metų ir dėl to neturintys teisės į ištarnauto laiko pensiją, gali gauti išeitinę pašalpą, ir išplėsti galimybę pervesti teises į ištarnauto laiko pensiją į kitą pensijų sistemą.

23 Dėl tikslo, kurio siekta Reglamentu Nr. 723/2004 atlikta Pareigūnų tarnybos nuostatų reforma, kai teisės į ištarnauto laiko pensiją perkeliamumas tapo taisykle, o išeitinė pašalpa išliko kaip išimtinis mechanizmas, kuriam taikomos griežtos sąlygos, reikia pažymėti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė paskatinti Sąjungos viešosios tarnybos patrauklumą. Šiuo klausimu pažymėtina, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnyje numatyta teisių į ištarnauto laiko pensiją pervedimo sistema, leidžiančia koordinuoti nacionalines ir Sąjungos pensijų sistemas, siekiama palengvinti nacionalinių darbuotojų, dirbančių privačiame ar viešame sektoriuje, judėjimą į Sąjungos administraciją ir taip užtikrinti, kad Sąjunga turėtų kuo geresnes galimybes pasirinkti kvalifikuotą ir tinkamą patirtį turintį personalą (šiuo klausimu žr. 2004 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *My*, C-293/03, EU:C:2004:821, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

24 Siekdamas būtent įgyti didesnę galimybę rinktis tinkamą profesinę patirtį turinčius darbuotojus, Sąjungos teisės aktų leidėjas įtvirtino lankstesnį teisių į ištarnauto laiko pensiją pervedimą abiem kryptimis ir taip užbaigė netikrumą, kuris kildavo kai kuriems tarnautojams, dėl galimo jų darbo santykių nutrūkimo ir galimybės gauti lygiavertes teises į ištarnauto laiko pensiją nebuvimo.

25 Nors iki Reglamentu Nr. 723/2004 atliktos Pareigūnų tarnybos nuostatų reformos Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalį, grįžus į nacionalinę sistemą, į ją galima pervesti Sąjungos pensijų sistemoje įgytų teisių į ištarnauto laiko pensiją aktuarinį ekvivalentą (1988 m. birželio 29 d. Sprendimo *Gritzmann-Martignoni / Komisija*, 124/87, EU:C:1988:345, 17 punktas), taip *a fortiori* yra po šios reformos.

26 Prancūzijos administracijos pateiktas Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalyje numatytų teisių į ištarnauto laiko pensiją pervedimo sąlygų siauras aiškinimas taip, kad valstybės pareigūnui, kuris ribotą laiką dirbo Sąjungos institucijoje, neleidžiama pervesti per šį laikotarpį įgytų teisių į ištarnauto laiko pensiją, aiškiai prieštarauja šia nuostata siekiamam tikslui užtikrinti labai lanksčią galimybę pervesti teises į ištarnauto laiko pensiją ir leisti rinktis kvalifikuotą personalą.

27 Iš to matyti, kad galimybė prašyti pervesti teisių į ištarnauto laiko pensiją aktuarinį ekvivalentą, kaip numatyta Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalyje, turi būti suteikta ir pareigūnams bei sutartininkams, pirmą kartą paskirtiems dirbti nacionalinėje administracijoje, ir tiems, kurie į ją grįžo iš rezervo arba pasibaigus atostogoms dėl asmeninių priežasčių.

28 Bet koks kitas Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalies aiškinimas, dėl kurio toks asmuo, kaip ieškovas pagrindinėje byloje, netektų teisės pervesti Sąjungos pensijų sistemoje įgytų teisių į ištarnauto laiko pensiją aktuarinį ekvivalentą, būtų nesuderinamas su SESV nuostatomis dėl laisvo darbuotojų judėjimo principo.

29 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Sąjungos pareigūnas ar tarnautojas gali būti darbuotojas migrantas, kaip tai suprantama pagal SESV 45 straipsnį. Iš suformuotos jurisprudencijos iš tiesų matyti, kad Sąjungos pilietis, dirbantis kitoje nei kilmės valstybėje narėje, nepraranda darbuotojo statuso, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį, dėl to, kad dirba tarptautinėje organizacijoje (2006 m. vasario 16 d. Sprendimo *Öberg*, C-185/04, EU:C:2006:107, 12 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2016 m. spalio 6 d. Sprendimo *Adrien ir kt.*, C-466/15, EU:C:2016:749, 24 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

30 Vadinasi, iš Sąjungos piliečio, dirbančio jos institucijoje ar įstaigoje kitoje nei jo kilmės valstybėje narėje, kaip antai ieškovo pagrindinėje byloje, negali būti atimtos pagal SESV 45 straipsnį jam priklausančios teisės ir socialinės išmokos (2016 m. spalio 6 d. Sprendimo *Adrien ir kt.*, C-466/15, EU:C:2016:749, 25 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

31 Remiantis suformuota jurisprudencija, pagal SESV 45 straipsnį draudžiama bet kokia priemonė, kuri, nors ir taikoma nediskriminuojant dėl pilietybės, gali sudaryti Sąjungos piliečiams kliūčių pasinaudoti Sutartimi garantuojamomis pagrindinėmis laisvėmis arba naudojimąsi jomis padaryti mažiau patrauklų (2016 m. spalio 6 d. Sprendimo *Adrien ir kt.*, C-466/15, EU:C:2016:749, 26 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

32 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog tai, kad darbuotojas praranda teisę į laikotarpių, įgytų pagal kelių valstybių narių teisės aktus, sumavimą, neatsižvelgiant į tarptautinėse organizacijose išdirbtus laikotarpius, yra laisvo darbuotojų judėjimo, kaip tai suprantama pagal SESV 45 straipsnį, apribojimas (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 4 d. Sprendimo *Gardella*, C-233/12, EU:C:2013:449, 45 punktą).

33 Nagrinėjamu atveju Prancūzijos administracijos pateiktas Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalies aiškinimas gali sudaryti nepalankesnes sąlygas atitinkamos valstybės narės pareigūnams, pasinaudojusiems judėjimo laisve sutikus dirbti Sąjungos institucijoje, palyginti su šioje valstybėje narėje likusiais pareigūnais, nes pastarieji naudojasi nepertraukiamu įmokų mokėjimo laikotarpiu, o pirmieji dėl atsisakymo pervesti Sąjungos pensijų sistemoje jų įgytas teises į pensiją susiduria su įmokų mokėjimo laikotarpio pertrauka.

34 Be to, dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalies Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad atsisakydama imtis priemonių, reikalingų pervesti į Sąjungos pensijų sistemą pagal nacionalinę sistemą įgytų teisių į pensiją aktuarinį ekvivalentą arba vienodo tarifo grąžinimo vertę, kaip tai numatyta šioje nuostatoje, valstybė narė apsunkina tam tikrą darbo stažą turinčių nacionalinių pareigūnų įdarbinimą Sąjungoje, nes dėl tokio perėjimo iš nacionalinės tarnybos į Sąjungos tarnybą iš

jų atimamos teisės į ištarnauto laiko pensiją, kurias jie turėtų, jeigu nebūtų sutikę įsidarbinti Sąjungos tarnyboje (šiuo klausimu žr. 2004 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *My*, C-293/03, EU:C:2004:821, 45 punktą ir 2015 m. vasario 4 d. Sprendimo *Melchior*, C-647/13, EU:C:2015:54, 26 punktą).

35 Tokios pasekmės negali būti priimtinos, atsižvelgiant į lojalaus bendradarbiavimo ir pagalbos pareigą, kurią valstybės narės turi Sąjungai ir kurią išreiškia ESS 4 straipsnio 3 dalyje numatyta pareiga padėti Sąjungai atlikti jos užduotis (2004 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *My*, C-293/03, EU:C:2004:821, 48 punktas ir 2010 m. liepos 9 d. Nutarties *Ricci ir Pisaneschi*, C-286/09, nepaskelbta Rink., EU:C:2010:420, 33 punktas).

36 Be to, pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją valstybės narės privalo laikytis Pareigūnų tarnybos nuostatų, kurie yra privalomi visi ir taikomi tiesiogiai (1981 m. spalio 20 d. Sprendimo *Komisija / Belgija*, 137/80, EU:C:1981:237, 7 punktas ir 2017 m. gegužės 10 d. Sprendimo *de Lobkowicz*, C-690/15, EU:C:2017:355, 42 punktas); ši pareiga taikoma ne tik nacionaliniams teismams, bet ir visoms atitinkamos valstybės narės valdžios institucijoms, įskaitant administracines institucijas (2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *GRDF*, C-236/18, EU:C:2019:1120, 35 punktas).

37 Iš to matyti, kad, be poveikio, kurį Pareigūnų tarnybos nuostatai turi Sąjungos institucijų vidaus sistemai, jie taip pat yra privalomi valstybėms narėms visose srityse, kuriose jų indėlis yra būtinas įgyvendinant šį aktą (1981 m. spalio 20 d. Sprendimo *Komisija / Belgija*, 137/80, EU:C:1981:237, 8 punktas ir 2019 m. vasario 13 d. Sprendimo *Rohart*, C-179/18, EU:C:2019:111, 15 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), o nacionalinės valdžios institucijos turi susilaikyti nuo visų priemonių, kuriomis būtų ribojama Pareigūnų tarnybos nuostatais suteikiamų galimybių taikymo sritis.

38 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pervesti teisių į ištarnauto laiko pensiją aktuarinį ekvivalentą gali prašyti ir pareigūnai bei sutartininkai, kurie pirmą kartą įdarbinami nacionalinėje administracijoje po to, kai dirbo Sąjungos institucijoje, ir tie, kurie į nacionalinę administraciją grįžo po to, kai pareigas šioje institucijoje ėjo išleisti į rezervą arba išėję atostogų dėl asmeninių priežasčių.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

39 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pervesti teisių į ištarnauto laiko pensiją aktuarinį ekvivalentą gali prašyti ir pareigūnai bei sutartininkai, kurie pirmą kartą įdarbinami nacionalinėje administracijoje po to, kai dirbo Sąjungos institucijoje, ir tie, kurie į nacionalinę administraciją grįžo po to, kai pareigas šioje institucijoje ėjo išleisti į rezervą arba išėję atostogų dėl asmeninių priežasčių.

Parašai.